

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113217447
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113217447.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci žalobcu: Ing. S. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Zuzana Baloghová, advokátka, so sídlom Madačova 7, 034 01 Ružomberok, IČO: 42221340 proti žalovanému: prof. Ing. A. H., U., J., bytom X. XXX, XXX XX X., okres Žilina, zastúpenému splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, pracovisko Miestneho priemyslu 1140, 029 01 Námestovo, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.5.2013, ktorej zmena bola pripustená uznesením zo dňa 14.2.2014, v spojitosti s opravným uznesením zo dňa 3.3.2014, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť odvolať svoje výroky odznené na seminári znalcov konanom dňa 13.10.2012 v Žiline, uvedené v prezentácii k znaleckému posudku vypracovanému Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline (vo veci dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 29.04.2011 v Čadci) a ospravedlniť sa žalobcovi tým spôsobom, že žalovaný uvedie: „K svojmu výroku, ktorý odznel dňa 13.10.2012, kde som uviedol, že viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi, som sa nesprávne vyjadril a použil som slovo „uplatiť“, pričom som použil len nesprávny výrok, nemal som tým na mysli nejakú korupciu, pričom pri prednáškach a prezentáciách sa nechám často uniesť emóciami a použijem aj expresívne výrazy, ktoré vyznejú inak, ako boli myslené“, ďalej aby uložil žalovanému povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku každému z účastníkov uvedeného seminára podľa prezenčnej listiny zaslať formou doporučenej poštovej zásielky na CD alebo DVD nosiči pôvodné video zo dňa 13.10.2012, spolu s kópiou príslušného rozsudku a písomným odvolaním tam prezentovaných výrokov, ďalej povinnosť zaslať žalobcovi originál hore uvedeného písomného odvolania spolu s kópiou prezenčnej listiny k semináru znalcov zo dňa 13.10.2012 a kópiou sprievodného listu, ktorým bude každému z účastníkov uvedeného seminára odvolanie výrokov hore uvedeným spôsobom oznámené, vrátane kópie poštového podacieho hárku k odoslaniu doporučených poštových zásielok; pokiaľ by žalovaný z akýchkoľvek dôvodov nemal, či nemohol mať k dispozícii prezenčnú listinu k semináru znalcov zo dňa 13.10.2012, zašle hore uvedené ospravedlnenie spolu s prílohami každému členovi Asociácie znalcov cestná doprava Slovenská republika, IČO: 17066212.

2. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalobca na odôvodnenie žaloby uviedol, že žalovaný na seminári znalcov konanom dňa 13.10.2012 v Žiline za účasti viac ako 100 znalcov z odboru Doprava cestná vo svojej prezentácii k znaleckému posudku vypracovanému Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline (vo veci dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 29.4.2011 v Čadci) uviedol sled takých výrokov, ktoré svojím obsahom a povahou sú priamo spôsobilé u akéhokoľvek do veci nezainteresovaného poslucháča navodiť jednoznačný dojem o tom, že žalobca v danej veci konal buď korupčne, resp. že vypracoval zrejme vedome nepravdivý znalecký posudok, čo žalobca dôrazne odmieta. Uvedené výroky sú vyznačené červenou farbou v prepise videozáznamu z tejto prezentácie, ktorý bol nasnímaný usporiadateľom seminára a ktorý bol následne všetkým účastníkom tohto seminára doručený. Podľa názoru žalobcu žalovaný týmto svojím konaním obzvlášť hrubým spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobcu, čím zjavne a objektívne, nijak nepodložené, poškodil jeho povesť a jeho meno nielen v znaleckej obci, ale ich prostredníctvom mohlo k tomu dôjsť i v kruhoch spolupracujúcich štátnych orgánov. Žalobca sa okrem toho domnieva, že žalovaný zasiahol do jeho osobnostných práv okrem iného i tým, že prezentoval verejne právoplatne neukončenú vec, bez možnosti priamej obhajoby žalobcu, v ktorej podľa názoru žalobcu vypracoval Ústav súdneho inžinierstva ŽU v Žiline znalecký posudok v zjavnom rozpore so zásadami § 11 ods. 1 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, keďže v predmetnej veci bol už predtým pracovníkom ústavu vypracovaný iný znalecký úkon (ako znalcom fyzickou osobou), pričom ústav v dotknutom posudku konal na priamu žiadosť jedného z účastníkov nehody. Ústav teda nekonal na žiadosť štátneho orgánu, ktorý v predmetnej veci rozhodoval, a preto neexistoval dôvod, aby sa staval do úlohy osoby oprávnenej k podaniu kontrolného znaleckého posudku. Žalovaný tiež vo svojej prezentácii uviedol také výroky, ktoré sú v rozpore s ich interpretáciou aj zo strany toho účastníka nehody, ktorý si vypracovanie prezentovaného posudku vyžiadal. Uvedený účastník nehody podal v septembri 2012 podnet na Ministerstvo spravodlivosti SR smerovaný voči osobe žalobcu. Žalobca sa vo svojom liste zo dňa 10.11.2012 adresovanom ministerstvu dôrazne ohradil voči niekoľkým zavádzajúcim výrokom v tom rozsahu, v akom ich žalovaný prezentoval.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu na pojednávaniach, listinnými dôkazmi predloženými stranami, videozáznamom z prednášky žalovaného na seminári znalcov konaného dňa 13.10.2012 v Žiline, prepisom tejto prednášky, ako i celým obsahom spisu.

6. Po vykonaní dokazovania súd vo veci samej rozhodol rozsudkom sp. zn.4C/161/2013-156 zo dňa 19.3.2014 tak, že žalobe vyhovel, nakoľko dospel k názoru, že výroky žalovaného bolo hrubým spôsobom zasiahnuté do práv žalobcu na ochranu osobnosti, a to do práva na ochranu občianskej cti a dobrej povesti, garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách.

7. Súd mal skutkový stav zistený z nasledovných dôkazov:

8. Podľa prepisu prednášky prof. Ing. Gustáva Kasanického, CSc. prezentoval žalovaný znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva ŽU, ktorý bol kontrolným posudkom k znaleckému posudku vyhotovenému žalobcom. Podstata nehodového deja spočívala v tom, že v zákrute došlo k dopravnej nehode - zrážke motorových vozidiel Nissan a Mercedes. Žalovaný na prezentácii uviedol, že motorové vozidlo Mercedes nekopirovalo zákrutu, ale prešlo do protismeru a vozidlá sa zrazili... Následne žalovaný uviedol: „Ten na ML - ku bol narvatý, čo by čakal policajtov, dal spiatocku a odišiel bez čakania. Lenže prišiel znalec a povedal: No, ho, ho, ho, to také jednoduché nie je! A to vám za chvíľu ukážem, len najprv musím náš ukázať posudok, aby ste vedeli.“

Z prepisu prednášky ďalej vyplýva, že žalovaný poukazoval na v znaleckom posudku červenou čiarou ohraničené znečistenie pri kraji vozovky, konečnú polohu motorového vozidla Nissan, stopy po disku, postavenie vozidiel v momente zrážky. Žalovaný uviedol: „To bol taký miestny nejaký funkcionár a mal asi 2,5 promile. Takto nejako to bolo, aby ste mali predstavu, stopy opravované, zas časť toto je inej farby asfalt, tam bol inej farby asfalt, teraz sa hádame, kde kto, v akej polovičke vozovky bol... „

Následne sa žalovaný zaoberal problematikou, odkiaľ by mal byť posudzovaný stred vozovky, od ktorého okraja, kde je geometrický stred vozovky. Uviedol, že „...je otázkou právnou, ako vlastne budeme merať ten stred vozovky, lebo tam v našom posudku je potom vysvetlené, že nikto by nejazdil

po tej šotoline úplne vpravo, keď napríklad protismerný pruh bol čistý a mal tam 3,8 m.keď zohľadníme všetko, technickou príčinou je nesprávna technika jazdy vodiča Mercedes, a to skutočnosť, že sa nepohyboval v súlade so smerovým vedením komunikácie, prestal kopírovať zakrivenie pravého okraja... Pre vyhodnotenie technickej príčiny, otázka, ktoré z vozidiel vyvolalo kolíziu situáciu. Kolízia situácia nevznikla tým, že vozidlo Nissan sa pohybovalo 3,9 m od ľavého okraja vozovky, táto situácia bola bezpečná pre minútie sa oboch vozidiel a vo vzťahu k jednotlivým údajom analýzy, ako boli iné inde uvedené, možno konštatovať, že k dopravnej nehode by došlo i v prípade, že by vozidlo Nissan nezasahovalo za geometrický stred vozovky tvorený z jednej časti obrubníkom... Z uvedených skutočností vyplýva, že prípadná nesprávna technika jazdy vodiča Nissan nemá vplyv na technickú príčinu."

Žalovaný ďalej uviedol:

„No a S. P., teda my sme jeho posudok sme posudzovali, on miesto zrážky dal úplne, úplne inde, on ignoroval, on ignoroval toto (ukazuje na stopu), ale povedal, že tu je stopa, ktorú nikto nikdy nevidel, máme aj originál fotky, povedal, že tu je stopa, posunul samozrejme ten Nissan úplne do stredu, do stredu vozovky tam, toto je originál fotky, originál, tu žiadna stopa nie je, napriek tomu, že tam kdesi píše, že tam je stopa. Miesto zrážky teda, toto je to, takto to, takto to vyzeralo v momente zrážky, tu kdesi je napísané aj, že je, je právnym vyhodnotením, samozrejme právnou otázkou, ako vyhodnotia ten stred vozovky, to zostáva otázkou právnou jednoznačne. Ja som raz mal prípad podobný, kde bola šotolina a Najvyšší súd potom povedal, že vôbec nie je, vôbec nie je vozovka asfalt, ale že vozovka sa meria tak, ako je ten prah, povedal, to povedal Najvyšší súd. Potom sa mi tá baba prišla vysmievať, že: Vidíte, mohli ste mať 50, 50 či 80 tisíc mi núkali vtedy, mohli ste mať 80 tisíc, dala som ich na Najvyššom súde a oni tak rozhodli, že ... To bolo len dávno. ...takže náš názor bol taký, aj keď tu je, hovorím, v závere napísané, že je otázkou právnou ..., ale teraz chcem ukázať toho S., moment, vlastne iba jednu vec vám ukážem. Mudroval tam, ten posudok vyzerá byť celkom ako, ako by na prvý pohľad pekný... Zdôrazňujem, že vodič Mercedesu vypovedal, ... že narazil som, nekopíroval som stred zákruty, utiekol som, opitý som bol, napriek všetkému toto napísal."

Žalovaný následne citoval zo znaleckého posudku vyhotoveného žalobcom, ktorá citácia sa týka vodiča motorového vozidla Mercedes:

„Ním uvedená časť výpovede o tom, že ho malo vyniesť do protismeru, kde ľavou prednou časťou narazil do protiídúceho vozidla, nemá objektívnu podstatu a vychádza len z jeho mylného vnímania vzniknutej situácie a príčiny."

Následne žalovaný uviedol:

„No toto, ten prípad bude mať ťažkú dohru trestno-právnou, teraz neviem, ako pre S., no ale viem, že tam, viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi, a tam sú policajti namočení a neviem, kto všetko. A pritom o nič nešlo, o blatníky, však? Nemožno ignorovať stopy, ja som chcel len poukázať, že nemožno ignorovať stopy zanechané na vozovke, alebo ich ... To už ani nie je mylne, to už nie je ani mylne vyhodnotené, už nemožno povedať ani, že mám iný názor, keď tuná 100 ľudí presne vidí, ako je stopa po tom disku,"

9. Súd vykonal dokazovanie aj prehratím videozáznamu na CD nosiči z prezentácie prof. Ing. A. H., CSc. na seminári znalcov dňa 13.10.2012, (záznam je v trvaní cca 12 minút).

10. Zo žiadosti Mgr. Z. H. zo dňa 28.9.2012 doručenej Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 1.10.2012 súd zistil, že ministerstvu bol predložený znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva - Žilinská univerzita v Žiline č. 263/2012, ako i znalecký posudok súdneho znalca Ing. S. P. č. 6/2012, z ktorých má vyplývať, že znalec Ing. S. P. vyhodnotenie miesta zrážky vykonal v rozpore so vzniknutými a viditeľnými stopami na mieste nehody a v rozpore s fyzikálnymi zákonitosťami pohybu vozidiel po zrážke, s ohľadom na možnosť vzniku stôp. Podľa názoru S.. Z. H. ho chcel týmto posudkom F.. P. vážne znevýhodniť, nakoľko vodič Mercedesu, ktorý vrazil do S.. H., bol podnapitý, je to značne bohatý človek, o ktorom sa hovorí ako o členovi miestneho podsvetia a teda je predpoklad, že takýto posudok nebol vykonaný iba tým, že by sa súdny znalec pomýlil. Preto S.. H. žiadal, aby znalecký posudok F.. P. bol preskúmaný v nadväznosti na znalecký posudok č. 263/2012 ÚSI - Žilinskej univerzity v Žiline, a aby znalec F.. P. bol potrestaný za znalecký posudok, ktorý je v rozpore so skutočnosťou, ako i so zákonmi fyziky, prípadne, aby za tento svoj posudok č. 6/2012 bol trestne stíhaný pre podanie nesprávneho - krivého znaleckého posudku. Oba posudky boli vykonané v konaní ORPZ, ODI Čadca, Palárikova 977, 022 01 Čadca, pod č. ORP-P-693/ODI-E-2011.

11. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 1. novembra 2012 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR súd zistil, že žalobca zdôraznil, že znaleckú činnosť vždy vnímal ako poslanie a vždy sa ju snažil vykonávať s maximálnou zodpovednosťou, vážnosťou, odbornosťou a nestrannosťou a tak sa postupne vyprofiloval v znalca s neúplatnou povestou (táto referencia sa mu dostala z právnických kruhov), čo žalobcovi logicky prinieslo možno obdivovateľov, ale tiež nemalo nepriaznivcov, ktorí by si znaleckú činnosť predstavovali tak, že okrem toho, čo sa stalo, by bolo „vhodné“ zaoberať sa i tým, komu sa to stalo. K analýze dopravnej nehody, ktorej účastníkom bol S.. H., sa žalobca dostal na základe oslovenia riaditeľky ODI OR PZ v Čadci (dovtedy žalobca pre tento okres nikdy nič nerobil), ktorá sa naňho obrátila na základe referencií, ktoré o ňom získala, či by bol ochotný pre nich vypracovať v predmetnej veci znalecký posudok. Pri preberaní spisu bol žalobca informovaný o tom, že prvotný vo veci spracovaný posudok vyvolal rozporuplné reakcie na strane ODI OR PZ v Čadci, čo ich viedlo k rozhodnutiu požiadať o vypracovanie ďalšieho posudku. Pre žalobcu samotného to však neznamenalo viac, ako názor niekoho rovnako tak, ako to zo svojho pohľadu prezentuje S.. H.. Pokiaľ S.. H. vo svojej žiadosti zo dňa 28.9.2012 spomína iba posudok žalobcu a posudok ÚSI ŽU v Žiline, tak cielene zamlčeva existenciu prvotného, t.j. tretieho posudku, z ktorého má žalobca oskenované iba dve strany, ktoré však obsahujú podľa jeho názoru jednoznačnú skutočnosť o tom, že Mgr. H. sa v čase stretu nachádzal so svojím vozidlom za geometrickým stredom vozovky... Pokiaľ teda S.. H. namieta, že žalobca svoj posudok vypracoval v rozpore so vzniknutými a viditeľnými stopami na mieste dopravnej nehody, je postačujúce konfrontovať tvrdenia Mgr. H. a posudok žalobcu a originálnu fotodokumentáciu polície... Už pôvodný znalecký posudok síce ustálil bezprostredne predstretovú polohu vozidla S.. H. za geometrickým stredom vozovky, t.j. v jej protismernej časti, zhovievavo ju však vysvetlil. Žalobca teda „neposunul“ polohu jeho vozidla z riadneho smeru jazdy do protismeru, hoci na základe svojich zistení ustálil polohu jeho vozidla ešte viac v protismernej časti vozovky. Žalobca má za to, že konal objektívne, akurát poukázal na niečo, čo zrejme nebolo vhodné vidieť. Nedávno sa totiž konal jeden seminár, na ktorom bol práve tento prípad prezentovaný, a pokiaľ sa žalobcovi donieslo, jeho posudok bol označený za veľmi dobre spracovaný. „Problémom“ bola iba stopa na obrázku 3.2.4. (str. 14 posudku), ktorú údajne nik, okrem žalobcu nevidel. Na druhej strane má však žalobca otázku, či je v súlade so zásadami nestrannosti a nepodjatosti vo vzťahu k osobám a veci správne, aby „kontrolný“ posudok vypracoval Ústav súdneho inžinierstva, ktorého zamestnancom je autor prvého posudku v predmetnej veci spracovaného, o ktorom S.. H. taktne a zrejme i zámerne pomlčal. Žalobca ďalej vo vyjadrení adresovanom Ministerstvu spravodlivosti SR poukazuje na udalosť, keď dňa 9.9.2012 mu neznámy páchatel' priamo pred domom zjavne úmyselne podpálil evidentne za výdatnej pomoci horľavej kvapaliny motorové vozidlo, 21-mesačné vozidlo zn. Volkswagen Golf+1,2 TSI. Tiež poukázal na kópiu mailu zo dňa 13.9.2012, v ktorom zrekapituloval podľa svojho názoru také prípady, ktoré by bolo možné považovať za rizikové v súvislosti s potenciálnym motívom k takémuto činu a v tomto zozname sa nachádza aj prípad nehody S.. H., pričom žalobca dňa 13.9.2012 ešte nemohol mať vedomosť o podaní S.. H. na MS SR, keďže toto podanie napísal Mgr. H. dňa 28.9.2012. Žalobca sa domnieva, že podpálenie jeho vozidla bol čin realizovaný na objednávku niekoho, kto ho mal v úmysle zastrašiť.

12. Na pojednávaniach konaných dňa 24.1.2014 a dňa 19.3.2014 žalobca zotrval na uplatnenom nároku, poukázal, že na základe vyjadrení žalovaného na konferencii znalcov niekto nezainteresovaný dospeje k záveru, že tam nepochybne niekto konal korupčne, alebo mal ten úmysel. Každý zo znaleckej obce vie, že keď sa hovorí o K., hovorí sa o doc. H.. Pokiaľ si ktokoľvek pozrie celý videozáznam, dospeje k záveru, že sa niekto pokúšal podplatiť viacero ľudí, jednalo sa teda o celý reťazec ľudí a keď nepodplatil jedného a nepodarilo sa mu to, tak skúšal podplatiť druhého. Na konferencii mohlo byť okolo 100 ľudí, navrhovateľovi nie je známe, koľkí z nich, ale nejaká pomerná časť určite mohla začať skutočne pochybovať o tom, či žalobca konal čestne a o týchto svojich poznatkoch sa mohli zmieniť aj komukoľvek v kruhoch činných v trestnom konaní, teda v radoch polície, sudcov a meno žalobcu je tým poškodené. Žalobca je priberaný do konania väčšinou príslušníkmi z radov polície. Pokles konaní, do ktorých bol žalobca pribratý ako znalec po dátume 13.10.2012, bol najmenej tretinový. V období 13 - 14 mesiacov pred dátumom 13.10.2012 bol ustanovený do konaní ako znalec v 15 - 20 prípadoch a v období od 13.10.2012 do 24.1.2014 bol ustanovený vo 8 prípadoch.

13. Žalobca uviedol, že žiaden z kolegov sa k tejto prezentácii žalovaného nevyjadroval, ale pokiaľ sa pustí video nahlas, je tam viac znalcov, a práve po tomto výroku tam padajú zákulisné hlasy, tiež slovo „funkcionár“ sprevádzané posmechom. Nie je pravda, že o tejto konferencii nevie nikto, vie o nej dokonca aj minister spravodlivosti, vrátane tohto sporu. Pokiaľ sa hovorilo o funkcionárovi, jednalo sa o opitého vodiča, asi členovi podsvetia. Podľa názoru žalobcu z prejavu publika vyplynulo, že žalobca je u publika zapísaný ako ten, u koho je pochybné, či pracuje z presvedčenia, alebo za peniaze niekoho,

teda účelovo. Samotný žalobca sa konferencii dňa 13.10.2012 nezúčastnil, pretože bol vtedy dlhodobo PN a po zhorení auta nemal peniaze ani na účasť na konferencii. Na konferenciu upozornil žalobcu jeden z kolegov, F. K. Y., ktorý žalobcovi povedal: „Bol si hviezdou, a okrem iného tam tiež zaznelo, že inak celkom pekný posudok, ale inak...“ Kolega F. Y. následne žalobcu navštívil a okrem iného mu povedal: „Urobíš tak, ako treba a potom ti podpália auto...“

14. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaniach, potvrdil, že skutočne uvádzal na konferencii dňa 13.10.2012 tvrdenia také, ako uviedol žalobca a ako je to napísané v prepise jeho prednášky na konferencii dňa 13.10.2012. Na svoju obranu uviedol, že keď prednáša, niekedy sa rozohne. Okolo tej dopravnej nehody bola riadna „mela“ a žalovanému bolo známe, že právny zástupca jedného z účastníkov dopravnej nehody povedal, že to bude mať ďalšie pokračovanie, teda v tomto zmysle to myslel. Uviedol, že čo sa týka jeho vyjadrenia na konferencii „teraz neviem, ako pre S.“, myslel to tak, že mu nebolo známe, či a ako bude voči žalobcovi ďalej postupované, napríklad formou sťažnosti na ministerstvo, trestného oznámenia, alebo bude podaná žaloba.

15. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol žalobu zamietnuť. Predovšetkým poukázal, že v prípade konferencie konanej dňa 13.10.2012 sa jednalo o odbornú konferenciu konanú na pôde Žilinskej univerzity, teda na akademickej pôde, na ktorej sú zaručené akademické slobody a akademické práva podľa § 4 zák. č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách. Žalovaný na konferencii vystupoval ako vysokoškolský pedagóg vo vedeckej hodnosti profesora, s odborným príspevkom, ktorý korešpondoval s témou konferencie, ktorou boli chyby v znaleckých posudkoch. Ako vedecký pracovník, zamestnanec Žilinskej univerzity, zverejnil svoje vedecké bádanie, ktorého základným cieľom nie je len kladné vyjadrovanie svojich názorov, ale aj kritický postoj k iným skutočnostiam, ktoré boli verejne dostupné a publikované. Žalovaný prezentoval svoj kritický názor a publikoval ho spôsobom, ktorý je na konferenciách bežný. Žalovaný uviedol hodnotiaci úsudok, uviedol vecnú kritiku, vyjadril určitý subjektívny názor, ktorý bol názorom aj ďalších odborníkov z Ústavu súdneho inžinierstva. Týkal sa prípadu, ktorý dôverne poznali, prednáška korešpondovala s cieľom, ktorý si konferencia dala a bola v súlade s témou konferencie, teda nešlo o žiadny exces v snahe uškodiť žalobcovi. Táto konferencia sa konala už 15. alebo 16. krát a aj na tejto konferencii boli podrobené kritike aj iné znalecké posudky, pričom nikto z toho nevyvodzoval žiadny negatívny záver. Zástupca odporcu poukázal aj na prejav súhlasu pléna s touto prednáškou, ktorý bol vyjadrený potleskom, ktorý je z videozáznamu zrejмый. Vystúpenie žiadnym spôsobom nepôsobilo difamujúco, ohováračne. Podľa článku 17 Listiny základných práv a slobôd, ako i v zmysle Ústavy SR a Ústavy EÚ je zaručená sloboda prejavu. Nebolo zasiahnuté do intímnej, ani inej sféry žalobcu a prejav žalovaného nebol schopný privodiť žalobcovi akúkoľvek ujmu. Žalovaný má teda za to, že jeho kritika nevybočila z medzí vecnej kritiky, bola prípustná, oprávnená a objektívna a objektívnosť tejto kritiky korešponduje s vedeckými závermi, ktoré boli na Ústave súdneho inžinierstva dosiahnuté pri podrobnom skúmaní znaleckého posudku Ing. P. Nejedná sa teda len o závery žalovaného, ale o závery Ústavu súdneho inžinierstva - ďalších ôsmich znalcov s vedeckými hodnoteniami, čo vyplýva zo zápisu z pracovnej porady Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, sekcia cestná doprava, konanej dňa 3.9.2012, v ktorom bode programu bol aj výber vhodnej témy práve na túto konferenciu. Prítomní členovia - účastníci porady vybrali práve znalecký posudok žalobcu č. 263/2012, ktorý považovali za nesprávny a podľa ich názoru bolo potrebné tieto chyby znaleckého dokazovania prezentovať na konferencii tak, aby sa ostatní znalci z toho poučili a následne nerobili rovnaké chyby. Pokiaľ žalovaný v prezentácii uviedol, že predmetný prípad bude mať ťažkú trestno-právnu dohru, je to nesporné a logické, nakoľko išlo o dopravnú nehodu, o vzniknutú škodu v hodnote 8.500,- € na motorových vozidlách, pričom prípad bude mať pravdepodobne aj dohru občiansko-právnu. Pokiaľ odporca uviedol, že niekto chcel „uplatiť K.“, tento výrok môže pôsobiť difamujúco voči „K.“, ale určite nie voči žalobcovi.

16. Žalovaný poukázal, že je verejne známe aj z masmédií, že v roku 2013 bol najmenší počet dopravných nehôd, ako aj smrteľných nehôd v histórii SR. Počet znaleckých posudkov tak klesol každému znalcovi, vrátane ÚSI. Teda za to, že bol rok menej nehodový, žalovaný nemôže.

17. Žalovaný poukázal na trestné konanie, ktoré prebehlo na podnet trestného oznámenia podaného žalobcom, ktoré bolo odmietnuté ako neopodstatnené. Toto trestné oznámenie poškodilo práve žalovaného v kruhoch, ako je Národná kriminálna agentúra.

18. Žalobca poukázal, že tento spor nie je otázkou riešenia správnosti alebo nesprávnosti znaleckého posudku, ale jeho podstatou je neoprávnená prezentácia tohto posudku, a to z dôvodu, že Ústav súdneho inžinierstva vypracoval posudok na základe súkromnej objednávky, o ktorej skutočnosti žalovaný na seminári neoboznámil publikum. Je v rozpore so zákonom o znalcoch, aby takáto vec bola prezentovaná jednostranne verejne bez toho, aby publikum malo vedomosť o tom, že objednávateľom posudku bola fyzická osoba, teda nie štátny orgán, a navyše celá prezentácia je zvolená spôsobom takým, ktorý má tri kľúčové body. Na začiatku je upozornené, že jeden z vodičov mal v krvi alkohol, v strede je zmienka, že to bol nejaký miestny funkcionár a mal nejakú konkrétnu hodnotu promile a na záver je akési resumé, kde je veľmi obsiahla zmienka smerujúca ku zrejším poznatkom o korupcii v danej veci. Ani odborná verejnosť nie je schopná sa za 12 minút vysporiadať so závermi k znaleckým posudkom a pokiaľ by mal žalobca k dispozícii celý spis, tak ho za 12 minút ani neprečíta. Názor žalovaného bol tejto odbornej verejnosti podsunutý, teda odborná verejnosť bola názorom žalovaného zmanipulovaná. Žalovaný mal právo hodnotiť znalecký posudok žalobcu, proti čomu žalobca nemá žiadne námietky, nepovažuje však za správne, pokiaľ žalovaný spomenul pri hodnotení znaleckého posudku aj prípadné korupčné jednanie žalobcu, ktoré z prezentácie žalovaného vyznelo celkom jasne.

19. Žalovaný je toho názoru, že jeho osobnostné práva boli porušené zjavným spôsobom pred odborným publikom. Vzhľadom na odbornosť publika je síce početnosť toho publika obmedzená, avšak informácie z tohto fóra sa môžu dostávať ďalej v odborných kruhoch a za týchto okolností mohol byť u akéhokoľvek poslucháča vyvolaný dojem, že žalobca konal korupčne a že jeho závery boli pravdepodobne podložené nejakým úplatkom, resp. inou nenáležitou výhodou.

20. Právny zástupca žalovaného v rámci záverečnej reči zotrval na názore, že je irelevantné, kto je zadávateľ znaleckého posudku, či súkromná osoba alebo štátny orgán. V prípade konferencie sa jednalo o názory produkované na akademicknej pôde, pričom na konferencii bolo odborné publikum, ktoré vie relevantným spôsobom posúdiť hodnovernosť tvrdení. Zo strany žalovaného sa jednalo o vecnú kritiku, ktorá sa nevymykala kritike objektívnej, boli pritom použité všetky relevantné vedecké metódy, a to metóda analýzy, komparácie, indukcie, teda nešlo o dehonestovanie, ale práve naopak, o pomoc znalcom, aby sa nedopúšťali chýb. Poukázal na judikát NS SR R 103/1967, podľa ktorého je potrebné rozlišovať medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba vidieť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, hodnovernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý sa konkrétnym prejavom sleduje. Zákonná ochrana je daná len vtedy, ak vytykané prejavy sú zásadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. Kritika nie je neoprávnená, ak nie sú prekročené medze vecnej kritiky opierajúce sa o pravdivé skutočnosti a z nich vyplývajúce závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňujú.

21. Zo zápisu z pracovnej porady pracovníkov ÚSI ŽU, sekcie cestná doprava, konanej dňa 3.9.2012 súd zistil, že prítomní na porade boli Ing. H., PhD., Ing. O., PhD., Ing. J., Ing. O., doc. Ing. H., PhD., Ing. H., Ing. Y., Ing. H., prof. Ing. H., CSc., G.. Neprítomný bol Ing. H., PhD. z dôvodu dovolenky. Pod bodom 4 programu je v zápise z pracovnej porady uvedené: Odporúčanie na konferenciu znalcov, ktorá sa uskutoční dňa 13.10.2012 spracovať prednášku na tému: Chyby v znaleckých posudkoch z podkladov zo znaleckého posudku č. 263/2012.

22. Z uznesenia Prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra stred Banská Bystrica, ČVS:PPZ-361/NKA-PK-ST-2013 zo dňa 6.5.2013 súd zistil, že podľa § 197 ods. 1 pís. d/ Trestného poriadku vec trestného oznámenia podaného Ing. S. P., z ktorého vyplývalo podozrenie zo spáchania 1/ zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť súdny znalec doc. Ing. K. H., PhDr. a riaditeľ Ústavu súdneho inžinierstva ŽU v Žiline prof. Ing. A. H., CSc., 2/ prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť Mgr. Z. H. a Ing. S. S. bola odmietnutá, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že nebolo žiadnym spôsobom zistené a preukázané, že by sa doc. Ing. K. H., PhD., prof. Ing. A. H., CSc., Mgr. Z. H. a Ing. S. S. dopustili nezákonného korupčného konania, ktoré oznamovateľ Ing. S. P. uviedol vo svojom oznámení a doplňujúcej výpovedi v rovine úvah bez uvedenia relevantných skutočností.

23. Úrad Špeciálnej prokuratúry GP SR uznesením sp. zn. VII/1-Gn 75/13-10 zo dňa 7. júna 2013 rozhodol o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu ČVS:PPZ-361/NKA-PK-ST-2013 zo dňa 6.5.2013 tak, že túto zamietol ako nie dôvodnú.

24. Žalovaný podal proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 4C/161/2013-156 zo dňa 19.3.2014 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Žilina uznesením sp. zn. 11Co/405/2014-232 zo dňa 26.1.2015 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že petit žaloby je neurčitý, nezrozumiteľný a nevykonateľný, preto mal súd v ďalšom konaní vyzvať žalobcu na odstránenie väd žaloby, neurčitosti petitu postupom v zmysle ust. § 43 ods. 1 O.s.p. Osobitnú pozornosť mal ďalej súd venovať aj skutkovému vymedzeniu žaloby, ktoré spolu s petitom žaloby určuje predmet konania, ktorým je súd v zmysle ust. § 153 ods. 2 viazaný. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe uviedol, že k neoprávnenému zásahu do jeho osobnosti malo dôjsť sledom výrokov žalovaného, ktoré odzneli v prezentácii žalovaného a podľa ktorých žalobca vo veci podania znaleckého posudku konal buď korupčne, resp. vypracoval zrejme vedome nepravdivý znalecký posudok, a žalobca v žalobe uviedol, že tieto výroky vyznačil červenou farbou v prepise videozáznamu z tejto prezentácie (č.l. 5 až 8 spisu), žalobca takto vymedzil predmet žaloby, a preto je potrebné, aby súd venoval pozornosť konkrétne označeným výrokom žalovaného z hľadiska vzniku jeho zodpovednosti za nemajetkovú ujmu.

25. V intenciách uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/405/2014-232 zo dňa 26.1.2015 vyzval súd uznesením sp. zn. 4C/161/2013-243 zo dňa 4.6.2015 na odstránenie väd petitu žaloby. Na základe podania žalobcu doručeného súdu dňa 19.3.2015 bola uznesením zo dňa 12.5.2015 sp. zn. 4C/161/2013-257 pripustená zmena petitu žalobného návrhu, ďalšia zmena petitu bola pripustená na základe návrhu žalobcu zo dňa 2.12.2015 na pojednávaní konanom dňa 19.2.2015. Podľa naposledy pripustenej zmeny petitu sa tak žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť:

I. Ospravedlniť sa žalobcovi a to tak, že do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku doručí žalobcovi list v tejto forme a v tomto znení: Ospravedlnenie prof. F. A. H., Csc. pánovi Ing. S. P. Dole podpísaný, prof. Ing. A. H. sa Vám týmto ospravedlňujem za to, že som o Vás na seminári znalcov z odboru doprava cestná, konanom dňa 13.10.2012 v Žiline, v prezentácii k znaleckému posudku, vypracovanému Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline uviedol, že „... no a S. P., teda my sme, jeho posudok sme posudzovali, no toto, ten prípad, bude mať ťažkú dohru trestno-právnu, teraz neviem, ako pre S., ale viem, že tam, viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi a tam sú policajti namočení a neviem, kto všetko.“ Moje tvrdenia sú nepravdivé, použil som nesprávny výrok, nemal som tým na mysli nejakú korupciu. Mojimi tvrdeniami som neoprávnené zasiahol do Vašich osobnostných práv a za to sa Vám ospravedlňujem.

II. Ospravedlniť sa žalobcovi a to tak, že do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku doručí na vlastné náklady každému účastníkovi seminára znalcov z odboru doprava cestná, konaného dňa 13.10.2012, ktorý zoznam tvorí prílohu tohto rozsudku, písomne a doporučene, prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., list v nasledujúcom znení:

Ospravedlnenie prof. Ing. A. H., Csc. pánovi Ing. S. P.:

Dole podpísaný, prof. Ing. A. H. sa týmto ospravedlňujem Ing. S. P. za to, že som o ňom na seminári znalcov z odboru doprava cestná, konanom dňa 13.10.2012 v Žiline, v prezentácii k znaleckému posudku, vypracovanému Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline uviedol, že „... no a S. P., teda my sme, jeho posudok sme posudzovali, no toto, ten prípad, bude mať ťažkú dohru trestno-právnu, teraz neviem, ako pre S., ale viem, že tam viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi a tam sú policajti namočení a neviem, kto všetko.“ Moje tvrdenia sú nepravdivé, použil som nesprávny výrok, nemal som tým na mysli nejakú korupciu. Mojimi tvrdeniami som neoprávnené zasiahol do osobnostných práv Ing. S. P. a za to sa Ing. S. P. ospravedlňujem.

III. Zaplatiť žalobcovi náhradu trov súdneho konania a právneho zastúpenia na účet JUDr. L. G., advokátky, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Vzhľadom na zmenu žaloby, ktorou sa menil i obsah ospravedlnenia, ktoré mal súd v prípade úspechu žalobcu v konaní doručiť jednak žalobcovi a jednak každému účastníkovi seminára znalcov z odboru doprava cestná, konaného dňa 13.10.2012, bolo doplnené dokazovanie na pojednávaniach konaných dňa 2.9.2015, 2.12.2015, 19.2.2016 a 27.4.2016 o ďalšie skutkové tvrdenia strán, ale najmä výsluchom svedka Mgr. G. H. na návrh žalobcu a na návrh žalovaného výsluchom svedkov F. X. G., Ing. Z. G., Ing. A. G., Ing. I. U., Ing. K. O., Ing. S. A., Ing. H. A., Ing. S. G., Ing. Y. G., Ing. Z. U., Ing. V. P., Ing. Q. A., Ing. F. A. a Ing. Y. M., ďalej listinnými dôkazmi - prezenčnou listinou zo seminára znalcov konaného dňa 13.10.2012 (č.l.343 - 352), fotografiou z videozáznamu (č.l. 450 spisu) a opakovaným prehratím videozáznamu.

27. Žalobca doplnil skutkové tvrdenia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v podaniach doručených súdu dňa 19.3.2015 a 30.11.2015. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že v tomto prípade neoprávnený zásah do práva chráneného podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka spočíva v tvrdeniach žalovaného, ktoré sú difamujúcej povahy, a preto sa žalovaný ako pôvodca zásahu môže zbaviť zodpovednosti jedine vtedy, ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé. Výroky žalovaného, ktorými dal žalobcu ako znalca do súvislosti s korupčným správaním iných osôb, boli zásahom do chráneného všeobecného osobnostného práva žalobcu, ktorý bol objektívne spôsobilý ohroziť či narušiť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Tvrdenie žalovaného ohľadom žalobcu je potrebné posudzovať v celom kontexte prednášky, t.j. miesta, kde sa táto prednáška konala a komu bola určená - v neposlednom rade zanedbateľnou nie je ani tá okolnosť, že žalovaný nedal žalobcovi možnosť sa k svojej prezentácii nejakým spôsobom vyjadriť, či reagovať, hoci mal vopred pripravený jeho posudok na prednášku (č.l. 249 a 325).

28. Na pojednávaní konanom dňa 2.9.2015 žalovaný vysvetlil svoje výroky uvedené v prezentácii na seminári znalcov 13.10.2012. Uviedol, že v žiadnom zo svojich výrokov neuviedol, že by žalobca zobral úplatok alebo že by niečo urobil zle. Naopak, žalobca podal trestné oznámenie na žalovaného a doc. H.. Následne žalovaného i doc. H. právnici odhovorili, aby podali žalobu proti Ing. P.. Zdôraznil, že celá prednáška bola o technickej stránke a potom spomenul, že tam budú nejaké trestné oznámenia, pretože mu bolo známe, že tí zainteresovaní ľudia budú podávať trestné oznámenia, resp. žaloby jeden na druhého.

29. Na návrh žalobcu bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedka Ing. G. H. za účelom vysvetlenia, k akému rozhovoru a na aké skutočnosti došlo na ODI v S., kde je Ing. G. H. zamestnaný. Žalobca uviedol, že Ing. H., ktorý je zamestnaný na ODI v S., ho informoval za prítomnosti ďalších dvoch kolegov policajtov, ktorí neverbálne vyjadrovali súhlas s tým čo svedok hovoril, že títo policajti komunikovali s pracovníkom Ústavu súdneho inžinierstva, nevedeli ale žalobcovi presne uviesť ani meno tohto pracovníka, ktorý im uviedol určité skutočnosti a určitým spôsobom odkryl karty, ako niektoré veci fungujú, vyjadroval sa k osobe žalobcu v tom zmysle, že ak ÚSI hodnotí posudok žalobcu, priamo sa robí kontra verzia, a to účelovo.

30. Svedok Mgr. G. H., bez pomeru k stranám, žalobcu pozná z pracovnej činnosti ako znalca, svedok je zamestnaný ako policajt na Dopravnom inšpektoráte v Martine od roku 2007, náplňou jeho práce je objasňovanie dopravných nehôd. Svedok uviedol, že o predmete konania ho oboznámil žalobca s tým, že sa jedná o to, že na prednáške na konferencii boli zo strany žalovaného podané nejaké informácie súvisiace so žalobcom, s ktorými žalobca nesúhlasil.

Svedok vypovedal, že počas pracovnej doby, asi pred rokom alebo dvomi, alebo ešte skôr, mu niekto z nadriadených prikázal, že znalcovi, ktorý za svedkom príde, má svedok dať fotky o nejakej dopravnej nehode. Znalec prišiel, fotky si zrejme stiahol na kľúč, hovoril svedkovi, že pracuje na ÚSI v Žiline. Svedok znalcovi povedal, že oni v S. spolupracujú so znalcom pánom P. a informoval sa u znalca, či v prípade vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku zo strany ÚSI na posudok Ing. P. býva potvrdená správnosť jeho znaleckého posudku. Pre svedka to bola dôležitá informácia, pretože svedok dáva vyhotovovať znalecké posudky práve Ing. P.. Znalec nato svedkovi povedal, že Ing. P. posudky vychádzajú väčšinou zle a že ÚSI sa prikláňa väčšinou na druhú stranu. Svedok uviedol, že meno tohto znalca nepozná, pretože znalca nelegitimoval, komunikoval s ním na základe pokynu niektorého z nadriadených, resp. kolegov svedka. Jednalo sa asi o Ing. H..

Svedok uviedol, že so žalobcom spolupracuje veľmi často, väčšinou. Tiež kolegovia svedka so žalobcom spolupracujú.

31. Žalovaný uviedol, že ÚSI rozviazal s Ing. H. pred dvomi alebo tromi rokmi pracovný pomer.

32. Na základe návrhu žalovaného zo dňa 21.1.2016 bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov - znalcov uvedených v prezenčnej listine zo seminára znalcov konaného dňa 13.10.2012 na skutočnosť, či znalci zúčastnení na prednáške považovali výroky žalovaného za difamujúce a spôsobilé znížiť vážnosť žalobcu v spoločnosti znalcov alebo ostatnej širokej verejnosti.

33. Žalovaný v podaní zo dňa 21.1.2016 navrhol vykonať výsluch všetkých znalcov uvedených v zozname znalcov prihlásených na konferenciu 13.10.2012, prípadne výsluchom 15 - 20 znalcov náhodne vybraných súdom. Súd na pojednávania predvolal znalcov uvedených na zozname znalcov pod por. č. 1. - 11. a 13. - 16. (č.l. 343) vzhľadom na neúčast znalca uvedeného pod por. č. 12 na seminári (na zozname chyba podpis tohto znalca potvrdzujúci, že sa seminára zúčastnil).

34. Svedok Ing. X. G. uviedol, že Ing. H. pozná ako svojho učiteľa zo štúdia na VŠDS, následne ako znalca. Všetci znalci sa poznajú zo seminárov. Žalobcu pozná z videnia takisto so seminárov. Svedok nemal konkrétne znalosti o predmete konania. Z počutia vie, že ide o nejaký konflikt medzi stranami, čo sa malo udiť na nejakom seminári, niekedy dávno, a to pri vysvetľovaní - riešení nejakej nehody. Podrobnosti prezentácie tohto znaleckého posudku svedkovi nie sú známe. Súčasťou seminárov je analýza chýb, ktoré znalci urobia počas svojej práce. Či pri preberaní nejakého prípadu v minulosti bol spomenutý žalobca, sa svedok nepamätal, podstatné je, aby znalci tie chyby prebrali, poučili sa z nich do budúcnosti a nie, ktorý znalec sa ich dopustil. Na konferencii znalcov sú analyzované dva, maximálne tri znalecké posudky, ale ktorý znalec tieto posudky vyhotovil, svedkovi nie je známe. Posudky analyzuje väčšinou pán H. alebo pán H.. Svedok uviedol, že si nespomína, že by v minulosti na nejakom seminári znalcov analyzoval žalovaný nejaký posudok vyhotovený žalobcom. Na seminár, ktorý sa uskutočnil v Žiline 13.10.2012, sa svedok nepamätal. Zo seminárov sa vyhotovujú záznamy na DVD, ktoré účastníci dostávajú, svedok si ich uschováva.

Podľa názoru svedka sa pán H. snaží byť objektívny a nikdy nie osobný. Prof. H. ako dlhoročný pedagóg vie upútať svojimi prednáškami.

Na otázku súdu, ako svedok vníma osobu žalobcu ako znalca, svedok uviedol, že mu nie je známa znalecká činnosť žalobcu a ani nikdy od žiadneho znalca nepočul vyjadrovať sa o osobe Ing. P..

35. Svedok Ing. Z. G. uviedol, že strany sporu pozná pracovne, tyká si s nimi tak, ako so všetkými znalcami na Slovensku, pretože pôsobí 20 rokov ako podpredseda Asociácie znalcov cestnej dopravy a predsedá každému pracovnému stretnutiu. Nemá s nikým blízky kamarátsky vzťah, s každým má rovnaký vzťah. O predmete konania nevie žiadne bližšie podrobnosti, len počul, že bolo nejaké trestné oznámenie pána P. na pána H., ale nič konkrétne nevie.

Svedok uviedol, že program každého workshopu je zameraný najmä na novinky, čo sa týka techniky vozidiel, poznatky z analýz dopravných nehôd. Na každé takéto stretnutie má požiadavku voči ÚSI ŽU, aby oboznámil znalcov s najnovšími technickými informáciami, čo sa týka znaleckej činnosti a nedostatkami, ktoré sa vyskytujú pri znaleckej činnosti. Hovorí sa to vo všeobecnej polohe, svedok si to nepamätá. Tieto analýzy zo strany ÚSI podáva pán H., pán H., pán O., pán H. a iní pracovníci. Svedok sa nepamätal, či sa niekedy hodnotil znalecký posudok žalobcu. Na seminári znalcov konanom dňa 13.10.2012 v Žiline sa svedok zúčastnil a viedol rokovanie. Svedok uviedol, že už 20 rokov chodievajú na tieto semináre, sedí za predsedníckym stolom a vedie rokovania, ale nespomína si, že by niekedy bolo vyslovené nejaké meno, alebo že by bolo poukázané v nejakom negatívnom zmysle, nezaregistroval, že bol uvedený aj konkrétny znalec, ktorý posudok vypracoval. Svedkovi nie je známy názor znalcov na znalca Ing. S. P., resp. na jeho znaleckú činnosť a svedka nikdy nezaujímali názory niekoho na iného. So žalobcom sa stretol ako so znalcom len raz na OS S., boli predvolaní ako znalci, každý vyhotovovali samostatný znalecký posudok. Aj svedkovi sa stalo, že závery znaleckého posudku vyhotoveného ÚSI a znaleckého posudku vyhotoveného svedkom boli odlišné. Na seminároch sa odovzdáva ich účastníkov záznam prednášok na DVD.

36. Svedok Ing. A. G. uviedol, že so žalobcom, aj so žalovaným je v priateľskom vzťahu. O predmete konania nebol informovaný. Svedok sa zúčastňuje seminárov znalcov pravidelne, je jedným z organizátorov, keďže je členom predsedníctva Asociácie znalcov. Na seminároch prednášky za ÚSI realizuje pracovník ÚSI, obvykle páni H., H., H. a ešte ďalší. Na to nasleduje diskusia. Analyzujú sa znalecké posudky, ktoré sa vyberú, hovorí sa o nich všeobecne, ale nikdy nie je menovaný autor. Svedok uviedol, že sa nepamätá, že by bol na niektorom zo seminárov, ani konkrétne na seminári konanom dňa 13.10.2012, analyzovaný znalecký posudok žalobcu. Na otázku súdu, či svedok sa vie vyjadriť ku kvalite znaleckej činnosti znalcov, konkrétne žalobcu, svedok uviedol, že mu ako znalcovi neprislúcha hodnotiť druhého znalca, môže mať len rozdielny názor na danú dopravnú nehodu. Na žiadnom zo seminárov nebol témou rozhovoru Ing. P., ani sa nikto zo znalcov nevyjadroval pred svedkom o žalobcovi znevažujúco.

37. Svedok Ing. I. U. uviedol, že nie je v pomere k stranám, akurát Ing. H. je ich zastrešujúci orgán. Netyká si ani s jedným z nich. Svedok nebol informovaný, čo je predmetom konania. Zúčastňuje sa seminárov znalcov konaných Asociáciou znalcov. Obsahom seminárov sú témy, ako analýzy dopravných nehôd, technické stavy vozidiel, konštrukčné prvky a nové právne predpisy. Pri analýze znaleckých posudkov sa nikdy neuvádza meno znalca, znalci sú o autorovi znaleckého posudku oboznámení len v tom prípade, že to dotknutý znalec sám prezradí. Svedok si nepamätal, že by na niektorom zo seminárov bol analyzovaný znalecký posudok vyhotovený žalobcom. Znalci sa na žiadnom seminári nezprávali o žalobcovi a mimo seminára už vôbec nie, lebo znalci sa po skončení seminára nekontaktujú.

38. Svedok Ing. K. O. uviedol, že žalobcu pozná len ako znalca a žalovaného pozná ako svojho učiteľa z vysokej školy, netyká si so žiadnym z nich.

Svedok uviedol, že vzhľadom na predmet konania - vec ochrany osobnosti predpokladá, že sa jedná o konferenciu v Žiline v roku 2012, na ktorej boli rozoberané chyby v znaleckých posudkoch a svedok si myslí, že tam bol rozoberaný aj znalecký posudok žalobcu prof. H.. Svedok si to presne pamätá, lebo víkend pred pojednávaním si pozrel CD-čko, keďže v Žiline boli dve konferencie, jedna v roku 2012 a asi v roku 2013. Svedok si pozrel obidve CD a z toho vie, že ten znalecký posudok bol rozoberaný. Inak by si to nepamätal. Svedok bol na tejto prednáške prítomný. Predtým, ako si svedok toto CD prehral, nevedel, o aký problém sa jedná. Keď dostal súdnu zásielku (s predvolaním na pojednávanie - poznámka súdu), tak nevedel, o čo sa jedná, lebo meno žalobcu nepoznal. Svedok následne telefonoval prof. H., o čo ide v tomto konaní, lebo sa chcel na pojednávanie pripraviť - ako znalec sa na súdne konanie pripravuje. Žalovaný povedal svedkovi, že sa jedná o niektorú z tých konferencií a že je tam spor medzi žalobcom a ním. Konkrétosti mu však nepovedal. Až keď si svedok pozrel prednášku na nahrávke, zistil o ktorú prednášku sa vlastne jedná. To, že bol žalobca v prednáške menovaný, svedok zistil až po prezretí CD-čka, lebo keď bol na prednáške, meno žalobcu nezachytil, nič mu to nehovorilo. Svedok sa sústredil na konkrétne znalecké veci a chyby. Svedok si nepamätal, aké priame bezprostredné reakcie v priebehu prednášky boli na prednášku Ing. H.. Prednášku bral z profesionálneho hľadiska ako prínos, že sa treba sústrediť na chyby, resp. nezopakovať chybu iného znalca, ako to je aj pri ostatných prednáškach. Na otázku súdu, či svedok po prehraní videozáznamu vydedukoval, aká je príčina sporu medzi stranami, svedok uviedol, že predpokladal, že sa žalobca cítil dotknutý tým, že bol Ing. H. menovaný, alebo že bol na neho robený kontrolný znalecký posudok. Inú príčinu svedok nevedel uviesť ani na opakovanú otázku súdu.

39. Svedok Ing. S. A., bez pomeru k stranám, ani v pracovnom vzťahu, keďže svedok bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov dňa 22.07.2015, uviedol, že v čase, kedy vykonával znaleckú činnosť, stretával sa s obidvomi účastníkmi na seminároch, so žalovaným aj počas svojho postgraduálneho štúdia. Netyká si so žiadnym z nich. Svedok sa zúčastňoval seminárov znalcov pravidelne. Podľa názoru svedka predmetom konania je nejaký spor v znaleckom posudku, nič konkrétne mu známe nie je. Pokiaľ sa na seminároch analyzovali nejaké posudky, boli tam preškrтанé dáta o osobných údajoch, evidenčné čísla, takže ani nevedeli, o aký posudok sa jedná. Na otázku súdu, či bol niekedy analyzovaný znalecký posudok žalobcu, svedok uviedol, že nebol. Na seminároch, ani v období medzi seminármi, nehovoril svedok so znalcami alebo s inými osobami o žalobcovi, ani o jeho znaleckej činnosti. Nebol na to dôvod. Len raz ako vedúci diplomovej práce počul o Ing. P. od jednej študentky, ktorá sa odvolávala na pána Furíka, že jej pomáhal spracovávať túto záverečnú prácu.

40. Svedok Ing. H. A., CSc. uviedol, že so žalovaným si tykajú, poznajú sa 30 rokov zo znaleckej činnosti, sú v priateľskom vzťahu. Žalobcu videl niekoľkokrát na seminároch. O predmete konania svedok nie je informovaný. Čo sa týka obsahového zamerania seminárov znalcov, svedok uviedol, že každý seminár je iný, napr. sú semináre PC U., ďalej Virtual Crash, potom mávajú každý rok jesennú konferenciu a jarný workshop. Svedok si nepamätal, či aj analýza chýb v znaleckých posudkoch bola témou seminárov a či na túto tému niekedy odznela prednáška.

41. Svedok Ing. Y. M. uviedol, že so žalobcom a žalovaným sa stretávajú na konferenciách znalcov, netyká si s nimi, o predmete konania nie je oboznámený. Na predvolaní si prečítal, že sa jedná o vec ochrany osobnosti, ale nič mu to nehovorí. Na seminároch, na konferenciách sa zúčastňuje pravidelne podľa toho, ako mu to umožňujú pracovné povinnosti. Na seminároch sa preberajú rôzne otázky technické, právne, týkajúce sa znaleckej činnosti, preberajú sa rôzne chyby v znaleckých posudkoch. Ide o formu upozornenia v prípade nepresností pri nejakých výpočtoch, čo môže viesť k chybným záverom v znaleckých posudkoch, konkrétne prípady sa nejako nerozoberajú. Pri analýze posudku znalcom nie

je známe, kto znalecký posudok vyhotovil. Svedok si nie je vedomý, že by na niektorom seminári bol analyzovaný znalecký posudok žalobcu. Svedok sa ani nepamätal, že sa zúčastnil seminára znalcov dňa 13.12.2012 v L.. Zo seminárov sú vypracované podkladové materiály, ktoré sú zasielané znalcom vo forme brožúry, alebo na CD. Svedok nepočul nikoho hodnotiť žalobcu ako znalca, ani hodnotiť jeho znaleckú činnosť.

42. Svedok Ing. S. G. uviedol, že nie je v žiadnom pomere k stranám, len v kolegiálnom, poznajú sa 20 rokov, tyká si s obidvomi. Stretávajú sa pravidelne na stretnutiach znalcov. Svedok počul v kuloároch medzi znalcami, že takýto spor medzi Ing. H. a Ing. P. prebieha, ale nevie, čoho sa konkrétne týka. Na seminároch sa preberajú najmodernejšie veci, čo sa týka znalectva. Jedna z najobľúbenejších tém je porovnávanie znaleckých posudkov, keď ÚSI vypracuje ako tretí v poradí kontrolný znalecký posudok na predchádzajúce dva znalecké posudky rôznych znalcov. Pracovníci ústavu v prednáške porovnávajú rozdiely v týchto posudkoch a znalci následne vyjadrujú svoje názory. Neuvádza sa pritom miesto nehody, meno účastníkov nehody a ani meno znalca, ktorý posudok vypracoval. Že by bol na niektorej z konferencií analyzovaný posudok žalobcu, svedkovi známe nie je a ani nikdy pri analýze posudku meno Ing. P. nepadlo. Svedok na seminároch, ani počas ich neoficiálnej časti nepočul, by sa o Ing. P. hovorilo, ani v súvislosti s hodnotením jeho znaleckej činnosti. Z niektorých seminárov sú vyhotovované záznamy na CD, DVD, svedok si DVD následne pozrie a ak je to zaujímavá prednáška, založí si ju.

43. Svedok Ing. Y. G. uviedol, že je bez pomeru k stranám, pozná prof. H., ktorý ho učil na postgraduálnom štúdiu na ÚSI. Ing. P. pozná len z videnia z konferencií. Netyká si so žiadnym z nich. Nie je mu známe, čo je predmetom konania. Obsahom seminárov znalcov sú odborné veci podľa programu a čo sa týka posudkov, aké sú trendy v ich vypracovaní. Nepamätal si, že by bol niekedy na konferencii rozoberaný znalecký posudok žalobcu. Ide o podstatu, čo bolo predmetom posudku z hľadiska technického posúdenia. Svedkovi je známe, koho posudok sa rozoberá, je to tam uvedené, ale svedok tomu nikdy nevenoval pozornosť. Svedok sa so žiadnym z kolegov znalcov nerozprával o žalobcovi a ani sa nestretol s hodnotením jeho činnosti. Z konferencií sú poskytované znalcom prednášky na DVD nosičoch, ktoré má svedok niekde doma uložené.

44. Svedok Ing. Z. U. uviedol, že pozná strany sporu zo spolku znalcov, stretávajú sa len na seminári alebo nejakej konferencii. Tyká si s pánom H. a myslí si, že si potykal aj s pánom P.. Svedok sa dozvedel, čo je predmetom konania, podľa všetkého prof. H. pri vystúpení na konferencii rozoberal dopravnú nehodu s tým, že dopravná nehoda bola zle urobená a že menoval Ing. P., ktorý znalecký posudok vypracoval. Na konferencii v J. N., ktorá sa uskutočnila 4. alebo 5. apríla 2016, sa o tom rozprávalo. Na otázku súdu, či svedkovi je známe, že by na niektorej z konferencií bol analyzovaný posudok žalobcu, svedok uviedol, že to nevie konkretizovať. Ani nepočul od iných znalcov alebo od tretích osôb hodnotenie znaleckej činnosti žalobcu. O žalobcovi sa nikdy s nikým nerozprával, ale ani o nikom inom sa s nikým nerozprával.

45. Svedok Ing. V. P. uviedol, že nie je v pomere k stranám, z videnia pozná žalobcu a pána profesora samozrejme pozná, poznajú ho všetci. Stretáva sa s nimi na školeniach. Tyká si s obidvomi. Nie je mu známe, čo je predmetom konania. Pochopil z predvolania, že sa jedná o vec ochrany osobnosti, ale nevie, o čo ide. Kolegovia na školení niečo rozprávali, ale svedok to nepochopil v žiadnej súvislosti. Na seminároch sa preberá odborná problematika, technický stav vozidiel, analýza dopravných nehôd, legislatíva súvisiaca so znaleckou činnosťou. Na seminároch sa rozoberajú vzorové prípady. Znalecký posudok vyhotovený svedkom už bol analyzovaný, ale nebolo počas prednášky povedané, že sa jedná o analýzu posudku vyhotoveného práve svedkom. Možno na chodbe sa o tom s kolegami rozprávali po prednáške. Svedok väčšinou neregistruje, že by prednášajúci povedal konkrétne, kto znalecký posudok vyhotovil. Svedok uviedol, že keď si prečítal predvolanie na pojednávanie, nevedel si ani spojiť meno žalobcu s konkrétnym kolegom. Nepamätal sa, či sa niekedy o žalobcovi ako znalcovi s niekým rozprával, alebo s niekým rozoberal jeho znaleckú činnosť.

46. Svedok Ing. Q. A. uviedol, že nie je v pomere k stranám, sú len kolegovia, stretávajú sa len na školeniach, workshopoch, ktoré organizuje ústav. O predmete konania svedkovi nie je nič známe. Na seminároch, workshopoch sú preberané odborné veci ohľadom znaleckých posudkov, nových programov a niektoré záležitosti, ktorým sa majú znalci pri vypracovaní znaleckých posudkov vyhnúť. Niekedy sú analyzované aj znalecké posudky. Svedok si nepamätal, či bol niekedy analyzovaný znalecký posudok žalobcu, keďže sa pri tejto analýze nespomínajú mená znalcov. O znaleckej činnosti žalobcu

nikdy nepočul nikoho hovoriť. Z konferencií sa vyhotovujú záznamy v CD forme, ktoré si svedok uschováva.

47. Svedok Ing. F. A. uviedol, že nie je v pomere k účastníkom konania. Pozná pána profesora a pána Ing. P. vidí možno druhý alebo tretí krát v živote. Netyká si so žiadnym z nich. Stretáva sa s nimi len na seminároch znalcov a so žalobcom sa stretol zrejme pred piatimi rokmi na nejakých skúškach na ÚSI, keď sa menil zákon. Nie je mu známe, čo je predmetom konania.

Semináre sa konajú minimálne 4-krát do roka. Čo sa týka obsahového zamerania seminárov, každý je iný, tiež sa analyzujú znalecké posudky, resp. sa porovnávajú názory znalcov, znalci sú pri tom označení anonymne a svedkovi nie je známe, či bol niekedy takto použitý názor žalobcu ako znalca. Svedok nikdy nepočul medzi znalcami, alebo od iných tretích osôb hodnotiť znaleckú činnosť žalobcu. Po seminári Asociácia znalcov niekedy zasiela prednášky zaznamenané na CD nosiči.

48. Súd na pojednávaní vykonal na návrh žalobcu dokazovanie opakovaným prehratím videozáznamu z prednášky žalovaného na konferencii konanej 13.10.2012, a to od 9-tej minúty do cca 13-tej minúty.

49. Žalobca poukázal na 11. minútu 9. sekundu záznamu, predložil fotografiu (č.l. 450) vyhotovenú z tohto časového úseku videozáznamu a uviedol, že je zrejme, že sa osobné údaje žalobcu, t.j. meno, priezvisko objavili na pečiatke, ktorá je súčasťou znaleckého posudku.

50. Právna zástupkyňa žalobcu po doplnení dokazovania poukázala, že žalovaný svojimi výrokmí zasiahol do osobnosti žalobcu tým, že jednoznačne priradil svoje výroky ohľadom domnejšej korupcie k žalobcovi, uviedol v prezentácii jeho meno, priezvisko, teda bolo zrejme, o koho posudok sa jednalo, čo vyplýva zo zvukovo-obrazového záznamu. Stačí len to, že tento zásah je objektívne spôsobilý takéto porušenie privodiť, pričom žalobca má za to, že vyjadrenia žalovaného na adresu žalobcu neboli vyjadreniami náhodnými, ale boli vyjadreniami cieľovými, s úmyslom dehonestovať žalobcu. V súvislosti so zmienkami, ktoré žalovaný uvádzal, mohli objektívne vyvolať v poslucháčoch presvedčenie alebo dojem o tom, že sa žalobca mohol dopustiť nejakého korupčného správania.

51. Poukázala, že pokiaľ aj bývajú analyzované posudky a prípadne chyby v nich, nie sú menovaní konkrétni znalci, ktorých posudok sa má analyzovať. Nie je predmetom konania hodnotiť, či bol posudok správny alebo nesprávny. Keby bolo žalovaným len poukazované na chyby posudku bez spomínania nejakej domnejšej korupcie s tým, že konkrétne má ísť o osobu žalobcu, žalobca by to nenamietal, ale práve jednoznačné priradenie žalovaným jeho domnienok ohľadom trestno-právnych dohier k žalobcovi, že niekoho tam chceli uplatiť, bolo dôvodom podania žaloby v tomto konaní. V tejto súvislosti je irelevantné, či svedkovia si s odstupom štyroch rokov na konkrétne okolnosti pamätali alebo nie, podstatným je to, že potvrdili, že konkrétne mená znalcov nie sú uvádzané. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti má za to, že došlo k zásahu do osobnosti žalobcu takým spôsobom, že to mohlo potenciálne spôsobiť ohrozenie jeho vážnosť u spoluobčanov a právom sa to môže posudzovať ako zásah do osobnosti.

52. Súd podľa ust. § 120 ods. 1 tretej vety O.s.p. a na návrh žalovaného vykonal dokazovanie z pripojených spisov OS Čadca 10Ro/209/2013, z priestupkového spisu OR PZ Čadca ORP-P-693/ODI-E-2011 a vyšetrovacieho spisu MV SR ČVS: SKIS 178/ OISS/V-13, a to vzhľadom na tvrdenie žalobcu o správnosti ním vyhotoveného znaleckého posudku, ktorý bol predmetom analýzy žalovaného na seminári dňa 13.10.2012, ktoré tvrdenia žalobca produkoval v priebehu konania, a tieto tvrdenia uvádzal opakovane aj potom, ako súd vo veci opätovne konal po zrušení rozsudku okresného súdu zo dňa 19.3.2013 uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 11Co/405/2014-232 zo dňa 26.1.2015, a to naposledy vo svojom vyjadrení zo dňa 15.1.2016 (č.l. 361 spisu). Následne však žalobca a ani jeho právna zástupkyňa na týchto tvrdeniach nezotrvali a preto žalovaný a ani jeho právny zástupca netrvali na doplnení dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom týchto spisov. Súd preto dokazovanie uvedenými pripojenými spismi nevykonal, ani ich v rozsudku neoboznamuje.

53. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na svoju obranu poukázal na výpovede svedkov, z ktorých nikto si predmetnú prednášku nepamätal, nikto o nej nemal ani vedomosť, nikto sa nevyjadril, že by niekedy difamujúco alebo nejakým iným spôsobom bolo hovorené o žalobcovi. Pokiaľ sa na videozázname v 11. minúte 09. sekunde zjavila pečiatka s menom žalobcu v jednej sekunde, bolo to iba prebliknutie, ktoré voľným okom si bežný pozorujúci nemohol ani všimnúť, pričom predložená fotografia vyhotovená z videozáznamu z 11. minúty 09. sekundy bola zväčšená. Po prehratí videozáznamu ako

celku sa predmetný otláčok pečiatky iba mihne na stotinu sekundy. Z vypočutých 14 svedkov si nikto neuvedomil, ani nezaregistroval, že by sa niekedy preberal znalecký posudok žalobcu, neprikladali tomu žiadnu pozornosť, berú to ako zvyčajný štandard každej bežnej konferencie. Z tohto pohľadu má žalovaný za to, že žalobca zveličuje poukazom na svoju pečiatku na videozázname, ktorá by bola viditeľná, len keby si pozorovateľ záznamu zastavil záznam presne na tomto časovom okamihu a zároveň si ho priblížil, zväčšil a pod.

54. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal, že prednáška bola objektívne spôsobilá zasiahnuť do jeho osobnostných práv, poprípade že by mu spôsobila nejakú ujmu. Nepreukázal, že by táto prednáška bola príčinou zníženého počtu objednávok znaleckých posudkov, ani že by na základe tejto prednášky bol znevážený v odborných kruhoch.

55. Právny zástupca poukázal na vyjadrenia samotného žalobcu, ktorý uviedol, že spolupracuje s políciou, je ustanovovaný do konaní a pod. Žalobca nepreukázal, že by mu klesol počet pridelených vecí po prednáške žalovaného v porovnaní s počtom vecí, ktoré mal pred prednáškou. Nijakým spôsobom nepreukázal, že by utrpel finančnú, morálnu alebo akúkoľvek inú ujmu.

56. Záonné ustanovenia:

Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti a aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR č. 460/1992 Zb. každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 prvej vety Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať ideí a informácie bez ohľadu na hranice štátov.

Podľa čl. 26 ods. 3 Ústavy SR cenzúra sa zakazuje.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uvedenej v Zbierke zákonov ústavným zákonom č. 23/1991 Zb. každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dojednaného v Ríme 4.11.1950 zverejneného v Zbierke zákonov ako oznámenie Ministerstva zahraničných vecí pod č. 209/1992 Zb., každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie.

Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory, prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti, aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

57. Po doplnení dokazovania súd o nároku žalobcu uplatneného žalobou doručenu súdu dňa 29.5.2013 rozhodol tak, že žalobu zamietol.

58. Česť a dôstojnosť sú jednými z najzávažnejších hodnôt osobnosti fyzickej osoby.

...Konanie, ktoré zasahuje do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, môže - a to najmä v mediálnej oblasti - spočívať buď v skutkových tvrdeniach alebo v kritike, t.j. v hodnotiacich úsudkoch. Môže k nemu dôjsť písomne i ústne, príp. inak (napr. gestami). ...Pre demokratickú spoločnosť totiž platí, že ústavnoprávne i medzinárodne uznaná sloboda prejavu umožňuje fyzickým osobám šíriť voľne svoje myšlienky, názory a postoje. V tejto súvislosti stačí zatiaľ len zdôrazniť, že i česť a dôstojnosť fyzickej osoby je nutné chápať v rámci celkovej integrity jej osobnosti. To znamená, že občianske právo musí zabezpečovať ochranu týchto hodnôt osobnosti fyzickej osoby len proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť nemajetkovú ujmu na osobnosti fyzickej osoby tým, že ohrozujú jej vážnosť u iných fyzických osôb a tým aj jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Nepôjde preto o ujmu na cti a dôstojnosti fyzickej osoby v zmysle § 11 OZ napr. tam, kde bol slovný urážlivý výrok prednesený za takých okolností, (napr. len medzi dvoma osobami), že nebol objektívne spôsobilý ohroziť česť a dôstojnosť postihnutej fyzickej osoby u iných ľudí. Nie je preto porušením práva na česť v tomto zmysle napr. slovná urážka prenesená len medzi štyrmi očami a vôbec akékoľvek konanie, ktoré nie je objektívne spôsobilé česť subjektu práva u iných ľudí znížiť. Stačí však už objektívna spôsobilosť konania takéto ohrozenie všeobecného osobnostnoprávneho pomeru privodiť; existencia ujmy v podobe už nastalej poruchy predpokladom ochrany nie je. (KNAP, K. et al: Ochrana osobnosti podľa občianskeho práva. Praha: Linde, 2004. 126 - 127, 309 s.).

59. K porušeniu práva na česť dochádza spravidla takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé a len takými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Do práva na česť je možné zasiahnuť aj hodnotiacim úsudkom - kritikou, ktorá je vždy subjektívna, pretože je vyjadrením názoru toho, kto hodnotiaci úsudok vynáša. Ak má ísť o kritiku prípustnú alebo oprávnenú, musí byť táto kritika vecná a konkrétna, a ďalej primeraná (zodpovedajúca) čo do obsahu, formy a miesta alebo že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu (cieľa). (KNAP, K. et al: Ochrana osobnosti podľa občianskeho práva. Praha: Linde, 2004. 316 s.).

60. Dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť zásahu je pravdivosť difamujúcich tvrdení. Dôkazné bremeno na preukázaní pravdivosti týchto tvrdení je na tej osobe, ktorá difamujúce tvrdenia predniesla. Sloboda prejavu je nevyhnutným znakom demokracie, je garantovaným ústavným právom. Každá sloboda má však svoje hranice, ktoré končia tam, kde sa začínajú ohrozovať záujmy iných osôb. V žiadnom prípade nie je prípustné zasahovať realizovaním slobody prejavu do žiadnych osobnostných práv, teda ani do práva na ochranu cti, dôstojnosti a dobrej povesti.

61. Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd dojednanom v Ríme dňa 4.11.1950, uverejnenom v Zbierke zákonov ako oznámenie pod č. 209/1999 Zb. je preferované právo

na slobodu prejavu. Odsek 2 tohto článku však obmedzuje slobodu prejavu tým, že do výkonu slobody prejavu zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť nositeľa tejto slobody. V danom prípade existoval konflikt medzi dvoma právami zaručenými Dohovorom, a to medzi slobodou prejavu (článok 10) a právom na rešpektovanie súkromného života (článok 8).

62. Z článku 10 ods. 2 Dohovoru vyplýva, že každé právo na výkon slobôd zahŕňa aj povinnosť rešpektovať rovnaké práva a slobody iných osôb. Práva a slobody uvedené v čl. 10 Dohovoru nemožno vykladať izolovane a vzájomne nezávisle. Izolovaný výklad ľudských práv a slobôd bez ich spätosti by znamenal ich vzájomnú negáciu. Preto nemožno ani právo na slobodu prejavu vykladať izolovane bez zreteľa na právo na ochranu osobnosti v rozsahu uvedenom v ust. § 11 a nasl. OZ. Občiansky zákonník v súlade s ust. § čl. 10 ods. 2 Dohovoru obmedzil zákonom právo na bezhraničnú slobodu prejavu a stanovil kritériá zodpovednosti osoby, ktorá do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. OZ zasiahla. Právo rozširovať informácie alebo myšlienky však nezahŕňa právo na rozširovanie nepravdivých informácií. Existuje hranica a medze pre výkon slobody prejavu stanovené v prospech „ochrany povesti iných osôb“. Pokiaľ ide o posúdenie, či určitým prejavom možno zasiahnuť do práv určitej osoby chránených ustanovením § 11 a nasl. OZ, je rozhodujúce pravdivé opísanie skutkových okolností. Pre ustálenie, čo treba považovať za pravdivé opísanie skutočností, ktoré majú tvoriť predmet zásahu, možno vychádzať zo základného významu pojmu pravda, ktorým treba rozumieť súhlas výroku, názoru so skutočnosťou, správne zmyšľanie, správny názor. Z tohto základného vymedzenia pojmu pravda je zrejme nerozlúčná spojitosť súhlasu názoru a zmyšľania so skutočnosťou. Za pravdu v tomto zmysle treba považovať pravdivé opísanie skutkových okolností, za čo však nemožno považovať prípad, ak sú uvedené skutočnosti, ktoré sú pravdivé, ale niektoré skutočnosti uvedené nie sú (uvedenie neúplného skutkového deja), resp. opísanie skutkového deja spôsobom, ktorý neumožňuje z opisu deja urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok, resp. opísanie takým spôsobom, že výsledný hodnotiaci úsudok nezodpovedá realite.

63. Žalobca tvrdil, že výroky uvedené žalovaným v prezentácii dňa 13.10.2012: „... no a S. P., teda my sme, jeho posudok sme posudzovali, no toto, ten prípad, bude mať ťažkú dohru trestno-právnu, teraz neviem, ako pre S., ale viem, že tam, viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi a tam sú policajti namočení a neviem, kto všetko.“ svojím obsahom a povahou sú priamo spôsobilé u ktoréhokoľvek do veci nezainteresovaného poslucháča navodiť jednoznačný dojem o tom, že žalobca v danej veci konal buď korupčne, resp. že vypracoval zrejme vedome nepravdivý znalecký posudok.

64. Súd, pokiaľ pôvodne o návrhu na začatie konania doručenom súdu dňa 29.5.2013 rozhodol rozsudkom sp. zn. 4C/161/2013-156 zo dňa 19.3.2014 tak, že žalobe vyhovel, zásadne zmenil stanovisko pri posúdení dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu na ochranu osobnosti, a to po vykonanom dokazovaní výsluchom svedkov, jednak svedka Mgr. G. H., ako i svedkov - účastníkov seminára znalcov z odboru doprava cestná konaného dňa 13.10.2012, na ktorom malo byť výrokmi uvedenými žalovaným v jeho prezentácii porušené právo žalobcu na ochranu cti, dôstojnosti a dobrej povesti. Ustanovenie § 11 poskytuje ochranu v prípadoch závažnejšieho zásahu do osobnosti subjektu, pričom nevyhnutnou podmienkou neoprávneného zásahu je, aby bol zásah spôsobilý privodiť ujmu tomuto subjektu. Musí ísť o také konanie, ktoré znižuje jeho vážnosť a dôstojnosť vo vzťahu k ostatným spoluobčanom, ohrozuje jeho postavenie, uplatnenie v spoločnosti.

65. Súd nemal preukázané, že by žalovaný zasiahol do práv žalobcu na ochranu osobnosti takýmto spôsobom, teda že by predmetné výroky žalovaného uvedené v rámci prezentácie spôsobili a boli spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, ktorá by spočívala v ohrození cti žalobcu, jeho dôstojnosti a jeho povesti.

66. Žalovaný v rámci svojej prezentácie podrobil kritike znalecký posudok žalobcu a posudok vyhotovený Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline.

67. Určiť pravidlá pre výkon práva kritiky je zložitá záležitosť. Ak má ísť o kritiku prípustnú alebo oprávnenú, musí byť táto kritika vecná a konkrétna a primeraná čo do obsahu a formy a nesmie vybočovať z hraníc nutných na dosiahnutie cieľa. Vecná kritika je chápaná tak, že vychádza z reálnych či pravdivých podkladov a z týchto potom vyvodzuje zodpovedajúce závery pre hodnotiaci úsudok. Konkrétnosť kritiky znamená, že je založená na konkrétnych skutočnostiach bez vyvodzovania všeobecných záverov.

68. Súd vyhodnotil kritiku vykonanú žalovaným ako kritiku prípustnú, oprávnenú a konkrétnu, žalovaný v rámci prezentácie poukázal na chyby znaleckého posudku žalobcu a zároveň porovnal závery oboch znaleckých posudkov. Obsah prednášky zodpovedal téme prednášky, ktorou boli chyby v znaleckých posudkoch. Kritika v tomto smere nevybočila z medzí primeranosti a vecnosti, nakoľko sa opierala o pravdivé skutočnosti. Žalovaný vykonal prezentáciu štandardným spôsobom, bežným na konferenciách, čo vyplynulo z výsluchu svedka Ing. K. O., ktorý sa pred pojednávaním, na ktorom bol vypočutý ako svedok, oboznámil s prednáškou žalovaného prehratím videozáznamu z prednášky zo dňa 13.10.2012.

69. Pokiaľ žalobca tvrdil, že výroky žalovaného týkajúce sa korupcie uvedené v rámci jeho prezentácie sú priamo spôsobilé navodiť jednoznačný dojem o tom, že žalobca v danej veci konal buď korupčne, resp. že vypracoval zrejme vedome nepravdivý znalecký posudok, toto tvrdenie žalobcu bolo vyvrátené výpoveďami svedkov - znalcov, ktorí sa zúčastnili seminára dňa 13.10.2012, z ktorých výpovedí súd nemal preukázané, že výroky žalovaného obsahovali informácie o akomkoľvek korupčnom jednaní žalobcu.

70. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že svedkovia o predmete konania nemajú žiadnu vedomosť, že znalci sa mimo seminárov znalcov vôbec nestretávajú. O žalobcovi sa na seminároch vôbec nerozprávalo a niektorí svedkovia žalobcu vôbec nepoznajú. Len svedok Ing. Z. U. uviedol, že sa dozvedel, čo je predmetom konania, a to na konferencii v J. N., ktorá sa uskutočnila 4. alebo 5. apríla 2016. Svedok ako príčinu sporu uviedol, že prof. H. pri vystúpení na konferencii rozoberal dopravnú nehodu s tým, že dopravná nehoda bola zle urobená a že menoval žalobcu, ktorý znalecký posudok vypracoval. Svedok teda ako príčinu sporu neuviedol zásah do osobnosti žalobcu výroky žalovaného o korupčnom správaní žalobcu. Ani tento svedok nepočul o žalobcovi nikoho hovoriť, okrem zmienenej konferencie v J. N..

71. Svedkovia zhodne uvádzali, že znalecký posudok žalobcu na seminároch analyzovaný nebol a hodnotiť žalobcu ako znalca nikoho nepočuli. Len svedok Ing. S. A. uviedol, že počul o žalobcovi od tretej osoby - študentky, ktorej žalobca pomohol spracovať diplomovú prácu.

72. Z výpovedí svedkov mal súd tak nesporne preukázané, že svedkovia jednak vôbec neregistrovali, že žalovaný na seminári znalcov dňa 13.10.2012 analyzoval znalecký posudok žalobcu, a už vôbec si nedali do spojitosti s osobou žalobcu neurčité výroky žalovaného o korupčnom správaní nekonkretizovaných osôb. Svedkovia si na túto prednášku totiž vôbec nepamätali, logicky si teda nemohli pamätať ani na to, že znalecký posudok vyhotovený práve žalobcom bol niekedy na seminári znalcov predmetom analýzy žalovaného. Je irelevantné, či žalovaný v prednáške uviedol meno znalca, ktorého posudok analyzoval, teda meno žalobcu, i keď z výpovedí svedkov vyplynulo, že v obdobných prednáškach na seminároch znalca meno znalca uvádzané prednášajúcim nebýva, okrem svedka Ing. Y. G., ktorý uviedol, že jemu je známe, koho posudok sa rozoberá, pričom ale svedok tomu nikdy nevenoval pozornosť. Nepamätal si, že by bol niekedy rozoberaný znalecký posudok žalobcu.

73. Žalovaný dostatočne vysvetlil na pojednávaní konanom dňa 13.10.2012 v spojitosti s vysvetlením na pojednávaní konanom dňa 2.9.2015, teda po rozhodnutí krajského súdu sp. zn. 11Co/405/2014-232 zo dňa 26.1.2015, ktorým krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, svoje výroky uvedené v rámci svojej prezentácie, keď uviedol, že čo sa týka jeho výroku „teraz neviem, ako pre S.“, myslel ho tak, že mu nebolo známe, či a ako bude voči žalobcovi ďalej postupované, napríklad formou sťažnosti na ministerstvo, trestného oznámenia, alebo bude podaná žaloba.

74. Súd na tomto mieste poukazuje, pokiaľ žalobca uvádza výroky, ktorými mal žalovaný zasiahnuť do jeho práva na ochranu osobnosti, v znení „... no a S. P., teda my sme, jeho posudok sme posudzovali, no toto, ten prípad, bude mať ťažkú dohru trestno-právnu, teraz neviem, ako pre S., ale viem, že tam, viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi a tam sú policajti namočení a neviem, kto všetko.“, že žalobca spojil do jedného súvetia vety, ktoré ale neboli vyslovené žalovaným v jednom súvislom slede.

75. Veta „no a S. P., teda my sme, jeho posudok sme posudzovali“, bola, ako vyplýva z prepisu prednášky, vyslovená skôr, ako bola zase neskôr vyslovená v inom kontexte veta: „no toto, ten prípad, bude mať ťažkú dohru trestno-právnu, teraz neviem, ako pre S., ale viem, že tam, viem, že tam chceli veľa, veľa K. uplatiť kedysi a tam sú policajti namočení a neviem, kto všetko.“

76. Z videonahrávky prednášky a z prepisu prednášky mal tak súd preukázané, že výroky žalovaného, odznené v prednáške, ktorými boli narážky na prípadnú korupciu rôznych osôb, boli nejasné, neurčité, boli vyslovované v rýchlom slede a bol v nich zmieňovaný len všeobecný okruh osôb a nie je možné z toho vyvodiť záver, že sa narážky na korupciu vzťahovali na osobu žalobcu.

77. Súd nemal preukázané, že tieto výroky poškodili žalovaného v jeho osobnostných právach, ani že tieto výroky boli schopné takto žalobcu poškodiť, keďže všetci svedkovia sa vyjadrili, že vôbec neregistrovali meno znalca, ktorého posudok bol žalovaným hodnotený. Svoju pozornosť v priebehu prednášky majú zameranú na odbornú podstatu prednášky, ako uviedli, prednášky posudzujú z profesionálneho hľadiska. Aj z výpovede svedka Ing. K. O., ktorý ako jediný uviedol, že si pred pojednávaním, na ktorom bol vypočutý ako svedok, prehral videozáznam z prednášky žalovaného na seminári dňa 13.10.2012, vyplynulo, že až potom, ako si videozáznam prehral, zistil, že práve žalobcov znalecký posudok bol žalovaným na seminári znalcov hodnotený. Pred prehratím CD nevedel, o aký problém sa jedná, lebo meno žalobcu nepoznal. Svedok k príčine sporu uviedol, že predpokladal, že sa žalobca cítil dotknutý tým, že bol žalovaným menovaný, alebo tým, že bol na jeho posudok robený kontrolný znalecký posudok. Príčina sporu teda mala podľa názoru svedka, ku ktorému názoru dospel svedok bezprostredne pred pojednávaním po prehratí videozáznamu z prednášky, spočívať v týchto dôvodoch, ale v žiadnom prípade nie v predmetných výrokoch žalovaného, ktorými mal žalovaný podľa tvrdenia žalobcu informovať znaleckú obec o korupčnom jednaní žalobcu a ktorými tak mal zasiahnuť do jeho osobnosti.

78. Súd dal preto za pravdu žalovanému, ktorý na svoju obranu uvádzal, že v prípade osôb, ktorým bola prednáška žalovaného určená, sa jednalo o odborné publikum, ktoré je schopné relevantným spôsobom posúdiť hodnovernosť tvrdení, pričom kritika zo strany žalovaného bola kritikou vecnou, za použitia vedeckých metód, teda nešlo o dehonestovanie osoby žalobcu, ale práve naopak, o pomoc znalcom, aby sa nedopúšťali chýb.

79. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný zasiahol obzvlášť hrubým spôsobom do jeho osobnostných práv, čím poškodil jeho povesť a jeho meno nielen v znaleckej obci, ale ich prostredníctvom mohlo k tomu dôjsť i v kruhoch spolupracujúcich štátnych orgánov, výpoveďou svedka Ing. G. H., zamestnaného na dopravnom inšpektoráte, bolo toto tvrdenie vyvrátené. Svedok výslovne uviedol, že so žalobcom svedok, i jeho kolegovia, stále spolupracujú, a to aj potom, ako sa dozvedeli od Ing. H., vtedy zamestnaného na ÚSI Žilina, že ak ÚSI vyhotovuje kontrolný posudok na posudok žalobcu, spravidla býva posudok žalobcu vyhodnotený negatívne.

80. Ani tvrdenie žalobcu, že pokles konaní, do ktorých bol pribratý ako znalec po dátume 13.10.2012, bol najmenej tretinový, v konaní preukázané nebolo, keďže žalobca toto tvrdenie nepreukázal a nepoprel tvrdenie žalovaného, ktorý na svoju obranu poukázal na celkový pokles počtu dopravných nehôd v SR v roku 2013, z ktorého dôvodu logicky muselo dôjsť aj k zníženému počtu znaleckých dokazovaní v súvislosti s dopravnými nehodami.

81. Súd tak dospel k záveru, že výroky žalovaného nedošlo k neprípustnému zásahu do osobnosti žalobcu, keďže tvrdený zásah nebol objektívne spôsobilý vyvolať negatívny dopad na osobnosť fyzickej osoby, teda spôsobiť mu akúkoľvek ujmu a zároveň tvrdený zásah nebol neoprávnený, keďže nevybočoval z medzí bežnej kritiky, čo sa týka odborného hodnotenia znaleckého posudku.

82. Čo sa týka výrokov o korupčnom správaní tretích osôb, tieto sa netýkali osoby žalobcu. Boli spomenuté v rámci prednášky žalovaného v súvislosti s porovnávaním posudku vyhotoveného žalobcom a posudku vyhotoveného ÚSI Žilina, s poukazom na zložitý skutkový stav znaleckými posudkami skúmaných príčin dopravnej nehody a vzhľadom na následne začaté trestné konania voči iným osobám v súvislosti s touto dopravnou nehodou.

83. Vzhľadom na odstup času takmer štyroch rokov od prezentácie žalovaného a výsluchom svedkov mal súd zároveň z výpovedí svedkov - znalcov preukázané, že výroky žalovaného neboli ani potenciálne spôsobilé ujmu na osobnostných právach žalobcu vyvolať, keďže k žiadnym následkom, ktoré mali byť spôsobené týmto tvrdeným zásahom, nedošlo.

84. Neexistuje tak ani príčinná súvislosť medzi výroky žalovaného, ktoré nie je možné klasifikovať ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu a medzi porušením, resp. ohrozením osobnostných práv žalobcu, ku ktorému tiež nedošlo.

85. Ani tvrdenie žalobcu, že v prípade výrokov žalovaného sa jednalo o vyjadrenia úmyselné, s cieľom dehonestovať žalobcu, v konaní preukázané nebolo.

86. Dôkaz pravdy je potrebné skúmať v prípade neoprávnenej kritiky. V prípade analýzy znaleckého posudku žalobcu vykonanej žalovaným sa jednalo o kritiku vecnú, zameranú na technickú stránku

znaleckého posudku. Pokiaľ žalovaný vo svojej prezentácii spomínal korupčné správanie tretích osôb, tieto výroky, ako je už uvedené vyššie, sa netýkali žalobcu, preto dôkaz pravdy týchto výrokov súd nevykonával, nakoľko by to presahovalo predmet konania.

87. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný nedal žalobcovi možnosť sa k svojej prezentácii nejakým spôsobom vyjadriť, či na ňu reagovať, hoci mal vopred pripravený jeho posudok na prednášku, nesúvisí s predmetom konania, ktorým je zo strany žalobcu tvrdý zásah do jeho práva na ochranu osobnosti vyjadreniami žalovaného o korupčnom správaní žalobcu.

88. Súd o náhrade trov konania rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p., účinného v čase vyhlásenia rozsudku, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

89. V čase vyhotovovania rozsudku bol účinný od 1.7.2016 iný procesný predpis upravujúci postup súdu pri prejednávaní sporu, a to zákon č. 160/1915 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj CSP), ako v čase rozhodovania súdu vo veci samej (27.4.2016), kedy súd rozhodoval v zmysle zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Podľa ust. § 1 CSP upravuje Civilný sporový poriadok postup súdu, strán sporu a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. V zmysle ust. § 60 CSP stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Z uvedeného dôvodu sú strany sporu v písomnom vyhotovení uvádzané ako žalobca a žalovaný v zmysle ust. § 1 v spojitosti s ust. § 60 CSP.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

K.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).